

Δ'.

Προετοιμασία
γιὰ τοὺς Ἐξορκισμοὺς

Δ'.

Προετοιμασία για τὸς Ἐξορκισμοὺς

1. Τὸ ἀπολύτως ἀπαραίτητο

ΠΟΛΛΟΙ εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ προσέρχονται στὸ Μοναστήρι μας ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο, γιὰ νὰ τοὺς διαβάσουμε τὶς ἐκκλησιαστικὲς εὐχὲς τῶν Ἐξορκισμῶν (Μεγάλου Βασιλείου, Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, Ἀγίου Κυπριανοῦ), διότι ὑποφέρουν ἀπὸ ἐπήρεια δαιμονική, πρᾶγμα ποὺ ὀφείλεται εἴτε στὸ ὅτι τοὺς ἔχουν κάνει μάγια, εἴτε στὸ ὅτι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, μὲ τὰ ἀμαρτωλὰ ἔργα τους, παρεδόθησαν στὴν ἐξουσία τοῦ σατανᾶ.

Ἐνῶ ὅμως προσφεύγουν στὸν Φιλάνθρωπο Κύριο καὶ Θεό μας γιὰ νὰ θεραπευθοῦν, λησμονοῦν τὸ ἀπολύτως ἀπαραίτητο: δὲν εἶναι καταλλήλως προετοιμασμένοι, τόσο πνευματικὰ ὅσο καὶ σωματικά.

Αὐτὸ βεβαίως ἀποτελεῖ μεγάλη ἀσέβεια πρὸς τὸν Κύριό μας καὶ τοὺς Ἀγίους τῆς Μονῆς μας, ποὺ εἶναι ταχεῖς, πρόθυμοι καὶ ἄμισθοι ἰατροὶ ὄλων τῶν ἀσθενῶν, οἱ ὅποιοι

*Ἱερὸ Ἑσυχαστήριον Ἁγίου Χριστοφόρου,
Χρυσοβίτσα Θέρμου Αἰτωλοακαρνανίας.*

ὅμως προσέρχονται μὲ τὴν ἀπαραίτητη προετοιμασία.

2. Ψυχικὴ προετοιμασία

ΠΡΕΠΕΙ λοιπὸν αὐτὸς ποὺ θέλει νὰ ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὴν ἐπήρεια τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων νὰ προετοιμασθῆ πρωτίστως ψυχικά.

Ὅφείλει δηλαδὴ νὰ ἀναλογισθῆ ὅλες τὶς ἁμαρτίες τοῦ παρελθόντος, νὰ πονέσῃ καὶ νὰ μετανοήσῃ γι' αὐτές· κατόπιν νὰ λάβῃ τὴν στερεὴ καὶ γενναία ἀπόφασιν νὰ μὴν ἐπαναλάβῃ αὐτές, μὲ τὴν Χάριν βεβαίως τοῦ Θεοῦ· καὶ τέλος, νὰ ὀλοκληρώσῃ τὴν θεάρεστη αὐτὴ μετάνοια μὲ τὴν καθαρὴ καὶ εἰλικρινῆ Ἐξο-

μολόγησι σὲ Πνευματικὸ-Ἱερέα, κάτω ἀπὸ τὸ ἐπιτραχήλι τοῦ ὁποίου θὰ ζητήσῃ συγχώρησι γιὰ ὅλες τὶς μεγάλες (θανάσιμες) καὶ μικρὲς (συγγνωστὲς) ἁμαρτίες του.

* * *

ΜΑΖΙ μὲ τὴν Μετάνοια καὶ τὴν Ἐξομολόγησι, πρέπει ἐπίσης ὁ ἀσθενὴς νὰ καθαρῖσῃ τὴν καρδιά του καὶ ἀπὸ ὁποιοδήποτε πάθος, τὸ ὁποῖο τὸν ἔχει κυριεύσει ἐναντίον τοῦ πλησίον του καὶ ἀντιστρατεύεται στὴν ἀγάπη· τοῦτο, διότι πολλοὶ ἐξομολογοῦνται, ἀλλὰ ὁ Θεὸς δὲν ἀναπαύεται σὲ αὐτούς, διότι ἔχουν ἐμπάθεια, ζήλεια-φθόνου, ἀντιπάθεια, μῖσος καὶ μνησικακία ἐναντίον τοῦ συνανθρώπου καὶ ἀδελφοῦ τους.

Ὁ Κύριος ὅμως παρήγγειλε, ὅτι πρέπει νὰ συγχωρήσουμε, γιὰ νὰ μᾶς συγχωρήσῃ: «Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παρα-

*Ἱερὸ Ἑσυχαστήριον Ἁγίας Παρασκευῆς,
Ρόγγια Χρυσοβίτσας Θέρμου Αἰτωλοακαρνανίας.*

πτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν» (Ματθ. στί 14-15).

* * *

ΤΕΛΟΣ, ἐκτὸς ἀπὸ αὐτά, ἔχει χρέος νὰ πιστεύῃ ἀκράδαντα, ὅτι μόνον ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς καὶ Σωτὴρας μας, διὰ μέσου τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Του, ἠμπορεῖ νὰ τὸν ἰατρεύσῃ· ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ κοινὸ καὶ ἀνοικτὸ Πνευματικὸ Νοσοκομεῖο καὶ τὸ εὐρύχωρο Πανδοχεῖο, τὸ ὁποῖο δέχεται ὅλα τὰ πονεμένα παιδιά Της, πὸν πάσχουν σωματικὰ καὶ ψυχικὰ, γιὰ νὰ τὰ βοηθήσῃ, παρηγορήσῃ καὶ θεραπεύσῃ μὲ τὰ ἱερὰ φάρμακά Της, τὰ θεῖα καὶ ζωοποιὰ Μυστήριά Της, τὴν Λατρεία Της καὶ τὴν ἐν Χριστῷ Ζωή, μὲ τὶς πρεσβεῖες τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

3. Σωματικὴ προετοιμασία

Ο **ΚΥΡΙΟΣ** μας, ὅταν εἶπε γιὰ τὸν σεληνιζόμενο νέο, ὅτι «*τοῦτο τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ*» (Ματθ. 12' 21), μᾶς ἔδωσε νὰ καταλάβουμε, ὅτι μαζὶ μὲ τὴν πνευματικὴ-ψυχικὴ, πρέπει νὰ γίνεται καὶ ἡ σωματικὴ προετοιμασία.

Ἡ νηστεία ἦταν πάντοτε ἕνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα γνωρίσματα τῆς ἀληθινῆς μετανοίας· ὑποτάσσοντας μὲ τὴν νηστεία τὶς ὀρέξεις τοῦ σώματος, ἡ ψυχὴ ἀνακουφίζεται καὶ ἀσχολεῖται μὲ τὴν προσευχὴν εὐκολώτερα καὶ ἀνέρχεται μὲ ἄνεσι ἐνώπιον τοῦ Θρόνου τῆς Θείας Μεγαλωσύνης, γιὰ νὰ ζητήσῃ συγχώρησι καὶ θεραπεία.

Κατὰ δεύτερο λοιπὸν λόγο, προκειμένου νὰ διαβασθοῦν οἱ Ἐξορκισμοί, ἀπαιτεῖται ἀπὸ τὸν πιστὸ νηστεία καὶ ἐγκράτεια· αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος ποὺ ὠρίσαμε τὴν Τετάρτη γιὰ νὰ γίνεταί ἡ ἀνάγνωσις τῶν σχετικῶν Εὐχῶν, ὥστε νὰ νηστεύῃ καὶ ἐγκρατεύεται κανεὶς μετὰ τὴν Κυριακὴν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες συνέχεια.

Ὑπάρχουν βεβαίως καὶ οἱ περιπτώσεις, ποὺ ἡ φύσις τῆς ἀσθενείας κάποιου δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ τηρήσῃ μικρὴν ἢ μεγάλην νηστεία· τότε ὅμως θὰ πρέπει νὰ νηστεύῃ τὸ κατὰ δύναμιν, οἱ δὲ γονεῖς, οἰκεῖοι, συγγενεῖς καὶ λοιποὶ ἐνδιαφερόμενοι φίλοι του νὰ κάνουν καὶ αὐτοὶ νηστεία, ἡ ὁποία νὰ ἀκολουθῆται βεβαίως ἀπὸ ὅσα προελέχθησαν.

* * *

ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ νὰ τονισθῆ ἐπίσης, ὅτι στὴν σωματικὴν προετοιμασίᾳ περιλαμβάνεται καὶ τὸ θέμα τῆς ἐνδυμασίας, διότι ἡ ἀσέβεια ὠρισμένων ἰδίως γυναικῶν ὑπερβαίνει στὸ σημεῖο αὐτὸ τὰ ὅρια: σχεδὸν γυμνές, φορών-

τας παντελόνια καὶ ἄλλα προκλητικὰ ἐνδύματα, βαραίνουν τὴν ψυχὴ τους, σκανδαλίζουν τοὺς ἀδυνάτους καὶ βεβαίως λυποῦν πολὺ τὸν Κύριόν μας.

Ἐφ' ὅσον προσερχόμεθα στὸν Φιλάνθρωπο Θεὸ γιὰ βοήθεια καὶ θεραπεία, πρέπει νὰ μᾶς διακρίνη ἡ σεμνότης στὴν ἐνδυμασία, ἀλλὰ καὶ γενικώτερα στὸ ἦθος μας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο πάντοτε βεβαίως ἀπαιτεῖται, ὥστε νὰ μὴ γινώμεθα αἰτία σκανδάλου στοὺς ἄλλους, πὺ εἶναι θανάσιμο ἀμάρτημα, ἰδιαίτερα ὅμως σὲ τέτοιες περιπτώσεις.

Ἄλλωστε, δὲν θὰ πρέπει νὰ λησμονῆται, ὅτι ὁ τόπος καὶ κῶρος τοῦ Μοναστηριοῦ εἶναι ἱερώτατος: ἐδῶ κατοικεῖ καὶ λατρεύεται ὁ Θεός· ἐδῶ προσέρχονται οἱ ἄνθρωποι γιὰ νὰ ἐνωθοῦν μὲ τὸν Θεό· ἐδῶ ἐγκαταβιοῦν Μοναχοὶ ἀφιερωμένοι στὸν Θεό, πὺ ἔχουν

*Ἱερὸ Ἑσυχαστήριον Ἁγίου Κυπριανοῦ,
Πύργος Ἡλείας.*

Ἱερό Ἑσχαστήριο Ἁγίων Πάντων Ἀγρινίου.

ὑποσχεθῆ ἰσόβια ἀγνότητα σώματος καὶ ψυχῆς.

4. Ἡ μεγάλη ἀμαρτία

τοῦ σκανδαλισμοῦ

ΕΙΝΑΙ πολὺ διδακτικὸ τὸ ἐξῆς γεγονός, τὸ ὁποῖο ἀποδεικνύει, ὅτι οἱ γυναῖκες ποὺ εἶναι ἀπρόσεκτες στὴν ἐνδυμασία καὶ τὴν ἐν γένει συμπεριφορά τους, γίνονται ἐργαλεῖα στὰ χέρια τῶν πονηρῶν πνευμάτων γιὰ τὴν βλάβη καὶ τῶν ἄλλων.

Ο ΑΒΒΑΣ Πέτρος, ὁ μαθητὴς τοῦ Ἀββᾶ Ἡσαΐα, μᾶς διηγήθηκε:

«Ἐκεῖ ποὺ καθόμασταν μὲ τὸν Γέροντά μου τὸν Ἀββᾶ Ἡσαΐα, στὸ κελλὶ τοῦ Ἀββᾶ

Μακαρίου, ἰδοὺ ἔρχονται κάποιοι Μοναχοὶ ἀπ' τὸ λεγόμενον Ὁκτωκαιδέκατον τῆς Ἀλεξάνδρειας, ἔχοντας μαζί τους μιὰ ἀφιερωμένη (κοσμοκαλόγρια), πού τὴν εἶχε κυριέψει φοβερὸ δαιμόνιο, καὶ παρακαλοῦσαν τὸν Γέροντα νὰ τὴν λυπηθεῖ καὶ νὰ τὴν γιατρέψει.

Ἦταν τρομερὸ νὰ τὴν βλέπει κανεὶς ἐκείνη τὴν καλόγρια, νὰ σκίζει καὶ νὰ τρώει τὶς σάρκες της!

Βλέποντάς τὴν ὁ Γέροντας νὰ βασανίζεται τόσο πολὺ καὶ νὰ σπαράζει, τὴν ἐσταύρωσε καὶ ἄρχισε νὰ ἐπιτιμᾷ τὸ δαιμόνιο.

Ὅμως, ὁ δαίμονας ἀποκρίθηκε στὸν Γέροντα:

“Δὲν πρόκειται νὰ βγῶ ἀπὸ μέσα της, διότι ἀκουσίως καὶ χωρὶς τὴν θέλησή μου μπῆκα ἐδῶ μέσα. Διότι, ὁ συναγωνιστὴς καὶ φίλος σου ὁ Ἀββᾶς Δανιὴλ παρακάλεσε τὸ Θεὸ καὶ μ' ἔστειλε σ' αὐτήν.”

Τότε τὸν ἐρωτᾷ ὁ Γέροντας:

“Καὶ μὲ ποιὸν τρόπο μπῆκες μέσα της;”

Καὶ ὁ δαίμων τοῦ ἀπαντᾷ:

“Αὐτὴ ἡ γυναίκα ἦταν ἐργαλεῖο στὰ χέρια μου. Τῆς ἔμαθα νὰ πηγαίνει συχνὰ στὸ κοσμικὸ (δημόσιο) λουτρό, χωρὶς νὰ ντρέπεται οὔτε νὰ κοκκινίζει· καὶ τότε ἔβαζα πολλοὺς νὰ τὴν βλέπουν πορνικὰ καὶ κείνη νὰ τοὺς βλέπει ἀνάλογα. Καὶ τοῦτο, ὄχι μονάχα μὲ κοσμικούς, ἀλλὰ καὶ μὲ ἱερεῖς,

τούς οποίους παγίδευα νὰ τὴν λαχταροῦν καὶ νὰ θέλουν νὰ κοιμηθοῦν μαζί της, ἄλλοτε μὲ τὴν συγκατάθεση τῶν αἰσchrῶν λογισμῶν τους, καὶ πότε μὲ τὸ νὰ τὴν φέρνουν μπρὸς στὰ μάτια τους τὴν νύχτα νὰ τὴν φαντάζονται γυμνὴ καὶ τοὺς ἔρρικνα σ' ἐφάμαρτη ρεύση. Τότε συνέβη νὰ τὴν συναντήσῃ ὁ γνωστὸς γιὰ τὴν ξηροφαγία του Δανιήλ, ποὺ τὴν εἶδε νὰ βγαίνει ἀπ' τὸ λουτρὸ καὶ νὰ πηγαίνει πρὸς τὸ κελλί της. Στέναξε ὁ Δανιήλ καὶ προσευχήθηκε στὸν Θεὸ νὰ τῆς στείλῃ ἕναν παιδεμό, καὶ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο καὶ αὐτὴ νὰ σωθεῖ, μὰ καὶ οἱ ἄλλες Μοναχὲς νὰ ζήσουν μὲ σωφροσύνη, μὴ βγαίνοντας ἐντελῶς ἔξω, ὅπου παγιδεύονται κ' ἐκεῖνες καὶ ρίχνουν καὶ ἄλλους στὸν πειρασμό. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, λοιπόν, ἤρθα καὶ κατοίκησα μέσα της.”

Σὰν τὰ ἄκουσε ὅλ' αὐτὰ ὁ Γέροντας, εἶπε:

“Ἐκεῖνος ποὺ τὴν παρέδωκε μπορεῖ μονάχα νὰ τὴν λυτρώσει.”

Καὶ τοὺς ἔστειλε νὰ τὴν πᾶνε ἀμέσως στὸν Ἄββᾶ Δανιήλ » (*).

5. Ὑπάρχουν Μάγια;

ΑΥΤΗ ἡ ἀφελὴς ἐρώτησις γίνεται ἀπὸ πολλοὺς πιστοὺς, ἡ ὁποία δυστυχῶς

(*) Π. Β. Πάσχου, Ἔρως Ἐρήμου, Μικρὸ Γεροντικὸ Δ', σελ. 129-130, ἐκδόσεις «Ἀκρίτας», Ἀθήνα 1998.

*Ἱερός Ναὸς Ἁγίου Ἰσαύρου,
Γαρίτσα Κερκύρας.*

φανερώνει τὴν ἄγνοιά τους γιὰ τὴν σχετικὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας, βάσει τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῆς ζωῆς καὶ τῶν συγγραμμάτων τῶν Ἁγίων.

- **Σὲ** πολλὰ σημεῖα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀναφέρεται, ὅτι εἶναι βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου οἱ μαγεῖες, οἱ οἰωνισμοὶ κλπ. καὶ δίδεται ἡ ἐντολὴ οἱ μάγοι νὰ λιθοβολοῦνται (Λευϊτικὸν κ' 27· ὅπως ἰδιαίτερος ἀπαγορευτικὴ διάταξις ἀπὸ τὸν Κύριο ὑπάρχει στὸ Δευτερονόμιον ιη' 10-14).

Εἶναι ἐνδεικτικώτατο, ὅτι ὁ Σαούλ, πρῶτος βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἔχασε τὴν ζωὴ του, διότι, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἄλλα, κατέφυγε καὶ στὴν νεκρομάντισσα (« μέντιουμ ») τῆς Ἀενδῶρ (Α' Βασιλ. κη' 3-25).

- **Ἐπίσης,** στὴν Καινὴ Διαθήκη ἀναφέρεται ἡ περιπέτεια ποὺ εἶχαν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι Παῦλος καὶ Σίλας στὴν πόλι τῶν Φιλίππων, ἐξ αἰτίας μιᾶς νεαρᾶς δούλης, ἡ ὁποία

μὲ τὸ μαντικὸ πνεῦμα («πνεῦμα πύθωνος») ποὺ τὴν κατεῖχε, φανέρωνε καὶ προέλεγε τὰ ἄγνωστα καὶ ἀπόκρυφα, ὅπως ἀκριβῶς καὶ οἱ σημερινοὶ ποικίλοι μάντιες· τότε ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος ἀγανάκτησε καὶ ἐπετίμησε τὸ ἀκάθαρτο πνεῦμα, τὸ ὁποῖο ἐξῆλθε ἀμέσως (Πράξ. 15' 16-23).

Μάλιστα δέ, ὅταν ὁ ἴδιος αὐτὸς Ἀπόστολος εὐρίσκετο στὴν Ἔφεσο, ἀρκετοὶ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἀσκοῦσαν τὶς μαγικὲς τέχνες καὶ εἶχαν μετανοήσει γι' αὐτό, ἀφοῦ ἔφεραν τὰ μαγικὰ βιβλία, ἔκαιαν αὐτὰ ἐνώπιον ὅλων τῶν Χριστιανῶν (Πράξ. 19' 19).

• **Στὶς «Διαταγὲς τῶν Ἀποστόλων»** ὑπάρχουν ρητὲς ἀπαγορεύσεις γιὰ τὶς ἀποκρυφιστικὲς-σατανικὲς πρακτικὲς:

«φεύγετε... τὰς ἐπαιιδάς, κληδόνας, μαντείας, καθαρισμούς,

*Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Νήφωνος Κωνσταντινουπόλεως,
Βουκουρέστι Ρουμανίας.*

οἰωνισμούς, ὀρνιθοσκοπίας, νεκρομαντείας, ἐπιφωνήσεις· ὅτι γέγραπται: “οὐ γάρ ἐστὶν οἰωνισμὸς ἐν Ἰακώβ, οὐδὲ μαντεία ἐν Ἰσραήλ”· καὶ πάλιν: “οἰώνισμα ἁμαρτία ἐστὶ”· καὶ ἀλλαχοῦ: “οὐκ οἰωνιεῖσθε, καὶ κληδόσι καὶ μαντεῖαις καὶ ἐγγαστριμύθοις οὐκ ἐπακολουθήσετε, φαρμακοὺς οὐ περιποιήσετε” », « οὐ μαγεύσεις, οὐ φαρμακεύσεις... » (*).

• **Πολλὰ** ἔγραψαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἐναντίον τῶν μάγων καὶ μαγεῶν καὶ Ἱεραὶ Σύνοδοι μὲ θεοπνεύστους Ἱεροὺς Κανόνας προβλέπουν αὐστηρὰ ἐπιτίμια, ὅπως ἀρμόζει σὲ ἀρνητὰς τῆς Πίστεως, γι’ αὐτοὺς ποὺ ἐνεργοῦν τὰ μάγια καὶ ἀσχολοῦνται μὲ ὄλο τὸ φάσμα τοῦ ἀποκρυφισμοῦ, ἀλλὰ καὶ γι’ αὐτοὺς ποὺ προστρέχουν στοὺς μάγους καὶ ἀποκρυφιστὰς.

• **Τέλος**, οἱ Βίοι καὶ τὰ Συναξάρια τῶν Ἁγίων μᾶς διασώζουν πολλὰ γεγονότα, ὅπως τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ ποὺ ἦταν πρῶτα μάγος, τὰ ὁποῖα μᾶς δείχνουν ὅτι ἡ Ἐκκλησία πάντοτε ἀγωνιζόταν ἐναντίον τῶν μάγων καὶ τῆς μαγείας, διὰ τῆς ὁποίας ὁ διάβολος πλανᾷ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ.

(*) PG τ. 1, σελ. 752B, σελ. 1000B/«Ἀποστολικάι Διαταγαί», Βιβλ. Β', κεφ. ξβ', Βιβλ. Ζ', κεφ. γ'.

6. Ποιούς ἐπηρεάζουν τὰ Μάγια;

ΟΙ ΑΓΙΟΙ τῆς Ἐκκλησίας μας, γιὰ τὸ θέμα αὐτό, λέγουν τὰ ἐξῆς μὲ ἀπλᾶ λόγια:

« Τὸ ἀκάθαρτο καὶ ὑλικὸ πνεῦμα, ὁ διάβολος, ἐξῆλθε ἀπὸ μέσα σου ὅταν ἐβαπτίσθης... Δὲν ὑποφέρει ὅμως τὴν ἐκδίωξι, δὲν δέχεται νὰ εἶναι χωρὶς σπίτι... Πάλι γυρίζει στὸ σπίτι, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀνεχώρησε... Εἶναι ἀναίσχυντο... Εἶναι φιλόνικο... Ἐπιτίθεται πάλι... Προσπαθεῖ πάλι... Ἐὰν λοιπὸν εὕρῃ τὸν Χριστὸ νὰ ἔχῃ εἰσέλθῃ μέσα καὶ νὰ ἔχῃ γεμίση τὸν τόπο πὺ αὐτὸς ἄδειασε, πάλι τότε ἀποκρούεται καὶ φεύγει... Ἐὰν ὅμως τὸν τόπο πὺ εἶναι μέσα σου τὸν εὕρῃ καθαρισμένο καὶ στολισμένο, ἀλλὰ ἄδειον, ἀργὸν καὶ ἄπρακτον στὴν θεία γνῶσι καὶ ἀρετὴ καὶ ἐπομένως ἔτοιμο γιὰ τὴν ὑποδοχὴ αὐτοῦ ἢ ἐκείνου πὺ ἦταν πρῶτα μέσα, τότε πηδάει καὶ κατοικεῖ μέσα σου μὲ πιδὸ πολλὴ δύναμι καὶ ὄρμη, ὅποτε τὰ ἔσχατα γίνονται χειρότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα » (*).

(*) Βλ. Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Χρηστοθήθεια, Λόγος Θ', σελ. 204, ἔκδοσις δ', ἐν Βόλῳ 1957· πρβλ. Ἀγίου Γρηγορίου Θεολόγου, Λόγος ΛΘ', § 10, «Εἰς τὰ Ἅγια Φῶτα»· βλ. ἐπίσης: Ματθ. ιβ' 43-45.

Ἐπομένως, δὲν ἔχουμε κανένα φόβο ἀπὸ τὴν ἐνέργεια τοῦ πονηροῦ, ὅταν εἴμεθα φίλοι τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐνωμένοι μαζί Του, δηλαδὴ ὅταν ἐνθυμούμεθα τὶς ὑποσχέσεις καὶ συμφωνίες τοῦ ἁγίου Βαπτίσματός μας, ὅταν κάνομε τὰ προστάγματα τοῦ Σωτῆρος μας, ὅταν τηροῦμε τὶς ἐντολές Του, ὅταν ζοῦμε τὴν ζωὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὅταν νηστεύουμε, ὅταν προσευχώμεθα, ὅταν ἐξομολογούμεθα, ὅταν μεταλαμβάνουμε συχνὰ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ὅταν ἔχουμε ταπείνωσι καὶ ἀγάπη καὶ ἀγνότητα.

Τότε εἴμεθα, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, πνευματικὰ θωρακισμένοι καὶ ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ κάθε σατανικὴ ἐπήρεια· τότε, ὁ οἶκος τῆς καρδιάς μας εἶναι γεμᾶτος ἀπὸ τὴν Θεία

*Ἱερὰ Μονὴ Ὁσίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας,
Βιλμπέργα Σουηδίας. Σεπτέμβριος 1996.*

Ίεραποστολή στην Κένυα. Φεβρουάριος 2001.

Χάρι καὶ ἐπομένως ὁ διάβολος δὲν ἔχει χῶρο
νὰ εἰσέλθῃ καὶ νὰ παραμείνῃ.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ κατώρθωσε καὶ ἡ Ἁγία
Ἰουστῖνα νὰ ἀποκρούσῃ τὴς ἐπιθέσεις τοῦ
διαβόλου καὶ νὰ ἀποδείξῃ τὰ τεχνάσματα
τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων περισσότερο
ἀδύνατα καὶ ἀπὸ τὸν ἴστο τῆς ἀράχνης· καὶ
ὄχι μόνο δὲν τὴν ἐπηρέασαν τὰ μάγια, ἀλλὰ
καὶ ὁ φοβερὸς μάγος Κυπριανὸς μετενόησε,
ἐβαπτίσθη καὶ ἔγινε ἓνας τόσο μεγάλος
Ἅγιος, ὥστε σήμερα νὰ εἶναι ὁ φόβος καὶ ὁ
τρόμος τῶν πονηρῶν πνευμάτων.

* * *

ΠΡΟΤΡΕΠΟΥΜΕ λοιπὸν ὅσους διαβάζουν
αὐτὲς τὴς ἀδελφικὲς συμβουλὲς νὰ συμμορ-
φωθοῦν πλήρως πρὸς αὐτὲς, γιὰ νὰ ὠφελη-
θοῦν ὅταν ζητοῦν τὴν βοήθεια τοῦ Κυρίου

καὶ τῶν Ἁγίων μας· ἐπίσης τοὺς παρακαλοῦμε νὰ ἐνημερώνουν σχετικὰ καὶ ὅσους γνωρίζουν, ὅτι πρόκειται νὰ ἔλθουν στὴν Μονή μας, γιὰ νὰ ἐπικαλεσθοῦν τὴν θαυματουργικὴ καὶ ἰαματικὴ Χάρι τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ὥστε νὰ προετοιμάζονται καταλλήλως (*).

7. Οἱ δαίμονες ὁμολογοῦν

ΘΑ ΚΑΤΑΚΛΕΙΣΟΥΜΕ τὴν ἀναφορά μας στὴν προετοιμασία γιὰ τοὺς Ἐξορκισμοὺς μὲ μία πολὺ χαρακτηριστικὴ διήγησι ἀπὸ τὰ εὐλογημένα βιβλία τῶν Ἁγίων Πατέρων μας, ἡ ὁποία συνοψίζει ὅσα ἀδελφικὰ ὑποδείξαμε.

* * *

ΟΤΑΝ ζοῦσε ὁ Ἰωάννης, ὁ πράγματι εὐσεβέστατος καὶ ἀνώτερος στὴν φιλοθεΐα ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ τώρα κατέχουν τὴν θέση του, ὁ λεγόμενος Βοστρηνός (ἀπὸ τὰ Βόστρα τῆς Ἀραβίας), ποὺ ἔγινε Χαρτουλάριος (Ἀρχαιοφύλαξ τοῦ κράτους) στὴν Δαμασκὸ καὶ ἔφερε στὶς ἅγιες Ἐκκλησίες εἰρήνην καὶ ὄχι ταραχή, συνέβη νὰ σταλεῖ σὲ ὑπηρεσία ἀπὸ τὸν τότε λεγόμενο Σύμβουλο (ἀξιωματοῦχο, ἀντι-

(*) Γιὰ τοὺς εὐλαβεῖς προσκυνητὰς διατίθεται δωρεὰν ἀπὸ τὸ Μοναστήρι μας ἓνα εἰδικὸ τετρασέλιδο φυλλάδιο, μὲ τίτλο: «Οἱ Εὐχὲς τῶν Ἐξορκισμῶν – Ἀναγκαῖες διευκρινίσεις», τὸ ὁποῖο εἶναι καλὸ νὰ ζητοῦν καὶ μελετοῦν προσεκτικὰ οἱ ἐνδιαφερόμενοι, πρὸς ἐνημέρωσιν.

πρόσωπο τοῦ Χαλίφης) στὴν περιοχὴ τῆς Ἀντιόχειας τῆς Συρίας· ἐκεῖ ὑπῆρχαν τέσσερις κοπέλες δαιμονισμένες πὺ ἔλεγαν πολλὰ μὲ τὴν ἐνέργεια τοῦ διαβόλου, τὶς ὁποῖες οἱ ἐντόπιοι τὶς ἔφεραν στὸν μακαριστὸ Ἰωάννη πὺ προαναφέραμε.

Αὐτός, ὅταν ἄκουσε τοὺς δαίμονες νὰ λένε πολλὰ μὲ τὸ στόμα αὐτῶν τῶν κοριτσιῶν στὰ συριακά, τὶς ἐρώτησε γιὰ πολλὰ καὶ διάφορα θέματα πὺ συντελοῦν στὴν ὠφέλεια τῆς ψυχῆς, δηλαδὴ γιὰ τὴν πτώση τους ἀπὸ τὸν οὐρανό, γιὰ τὸν παράδεισο, γιὰ τὸν καρπὸ πὺ ἔφαγε ὁ Ἀδάμ, γιὰ τὸ φίδι καὶ γιὰ πολλὰ ἄλλα, πὺ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὰ ἀναφέρουμε λόγῳ τῆς ἀδυναμίας τῶν πολλῶν· δύο ὅμως θέματα θὰ τὰ ἀναφέρω, ἐπειδὴ εἶναι ἐποικοδομητικὰ γιὰ ὅλους.

*Ἱεραποστολὴ στὸν Κονγκό (Μπραζαβίλ).
Βάπτισις Κατηχομένων.*

Τὶς ἐρώτησε λοιπὸν ὁ μακάριος ἐκεῖνος ἄνθρωπος, ἂν φοβοῦνται τὶς προσευχῆς «Πάτερ ἡμῶν», «Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου» καὶ «Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός» καὶ ἀποκρίθηκαν: «Εἶναι ὠφέλιμες αὐτὲς οἱ προσευχῆς σας».

Στὴν συνέχεια θέλησε νὰ ἐρωτήσει γιὰ τὸ «Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ» μόλις ὅμως ἄρχισε νὰ τὸ λέει, φώναξαν οἱ δαίμονες καὶ τοῦ εἶπαν: «Μὴν πεῖς αὐτὰ τὰ λόγια, γιὰτὶ δὲν θὰ σοῦ ἀποκριθοῦμε τίποτε ἄλλο· διότι σὲ ὅλη τὴ Γραφὴ δὲν ὑπάρχει ἄλλος λόγος πὺν νὰ ἐξουδετερώνει τὴ δύναμή μας ὅπως αὐτός».

Ἀλλάζοντας τότε θέμα ὁ μακάριος, τοὺς ἐρώτησε: «Ποιὰ πράγματα φοβᾶστε ἀπὸ τοὺς Χριστιανούς;» καὶ τοῦ λένε ἐκεῖνοι: «Ὅντως ἔχετε τρία πράγματα μεγάλα· ἓνα πὺν φορᾶτε στὸν λαιμό σας, ἓνα πὺν λούζεστε στὴν ἐκκλησία καὶ ἓνα πὺν τρῶτε στὴ σύναξη».

Κατάλαβε βέβαια ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἰωάννης, ὅτι ἐννοοῦν τὸν τίμιο Σταυρό, τὸ ἅγιο Βάπτισμα καὶ τὴν ἁγία Κοινωνία, καὶ τοὺς ξαναρώτησε: «Ἀπὸ αὐτὰ τώρα τὰ τρία πράγματα, ποῖο φοβᾶστε περισσότερο;»· τότε καὶ ἐκεῖνοι τοῦ ἀποκρίθηκαν: «Πράγματι, ἂν φυλάγατε καλὰ αὐτὸ πὺν μεταλαβαίνετε, κανένας ἀπὸ μᾶς δὲν θὰ μπορούσε νὰ κάνει κακὸ σὲ Χριστιανό».

Δοξάζοντας τὸν Θεὸ γιὰ τὰ λεχθέντα ὁ εὐσεβὴς Ἰωάννης, πάλι τοὺς ἐρώτησε: «*Ποιά πίστη ἀγαπᾶτε ἀπὸ ὅλες αὐτὲς πὺ ὑπάρχουν στὸν κόσμος σήμερα;*» καὶ τοῦ λένε: «*Αὐτῶν πὺ δὲν ἔχουν κανένα ἀπὸ τὰ τρία πράγματα πὺ σοῦ εἶπαμε, οὔτε ὁμολογοῦν Θεὸ ἢ Υἱὸ Θεοῦ τὸν γιὸ τῆς Μαρίας*».

Ἀποκρίθηκε ὁ Ἰωάννης καὶ εἶπε: «*Καὶ πῶς ἐσεῖς τὸν ὁμολογήσατε Υἱὸ Θεοῦ ὅταν τοῦ φωνάζατε, "Τί ἔχουμε κοινὸ μὲ σένα, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ;"*»· σώπασαν τότε γιὰ λίγο καὶ τοῦ εἶπαν; «*Χωρὶς νὰ μᾶς ἀρέσει ἢ νὰ τὸ θέλουμε, ἀλλὰ ἐπειδὴ μᾶς ἀνάγκασε ἡ δύναμή του φωνάξαμε ὅτι εἶναι Υἱὸς τοῦ Ὑψίστου, γιὰ νὰ ντροπιαστοῦν οἱ Ἰουδαῖοι πὺ ἔλεγαν βλασφημίες σὲ βάρος του καὶ τὸν ἀποκαλοῦσαν ἄνομο*».

Αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα εἶπαν μὲ τὸ στόμα ἐκείνων τῶν γυναικῶν οἱ δαίμονες μπροστὰ σὲ λαὸ καὶ πολὺ πλῆθος πὺ ἄκουε, ἀπὸ τοὺς ὁποίους πολλοὶ ζοῦν ἀκόμη καὶ μαρτυροῦν γι' αὐτὰ πὺ τὰ εἶδαν μὲ τὰ μάτια τους (*).

(*) Βλ. Ἄγνωστες σελίδες τοῦ Γεροντικοῦ, σελ. 67-71, ἐκδόσεις «Τὸ Περιβόλι τῆς Παναγίας», Θεσσαλονίκη 1996.